

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΕΚ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΗΣ

1983

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ

Ὁ ἔνδοξος Νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ ἐκ Κονίτισης
 (Διά χειρὸς Βασ. Γ. Λέπουρα 1975)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΟΝΙΤΣΑΣ
Αρ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ 55838
ΗΜΕΡ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ 3/9/2014
ΤΑΞΙΝ. ΑΡΙΘΜ. 264.23 ΝΙΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

κωδ. εγχ. 8973

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΕΚ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΟΣ ΕΝ ΒΡΑΧΩΡΙΩ (ΑΓΡΙΝΙΩ)
ΤΗΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΕΝ ΕΤΕΙ 1814

ΤΑΥΤΗ ΠΡΟΣΕΤΕΘΗ ΚΑΙ Ο ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

Ού ή Μνήμη τή κγ' (23η) Σεπτεμβρίου

ΠΟΙΗΜΑ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ

Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΗΣ

1983

«ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΤΙΚΗ» Ε.Π.Ε.
Φωτοστοιχειοθεσία: Νικηταρᾶ 2 - 4, Ἀθῆναι 106 78
Τηλ. 36.00.425

Λιθογραφεῖον ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΟΑΤΣΟΥ
Ἐκτύπωσις: Στυμῶνος 48, Ἀθῆναι 118 55
Τηλ. 34.60.849

ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ἐπιμέλεια: ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ἴπποκράτους 6, Ἀθῆναι 106 79
Τηλ. 36.38.343

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ἰστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Οτε εὐσεβείας τῷ φωτί, Μάρτυς τήν ψυχὴν κατη-
γάσθης, τελειοτάτῳ νοῖ, τότε πᾶσαν ἔλιπες, πλά-
νης τήν ζόφωσιν, καὶ τῷ θείῳ βαπτίσματι, υἱός ἀνεδείχ-
θης, τοῦ σέ πρός ἐπίγνωσιν θείαν καλέσαντος· ὅθεν καὶ
νομίμως ἀθλήσας, τῶν πάλαι Μαρτύρων τῆς δόξης,
Ἰωάννη ὠφθης ἰσοστάσιος.

Οτε ὠμολογήσας πιστῶς, Μάρτυς τήν Χριστώνυ-
μον κλήσιν, ἀγίῳ στόματι, τότε ἀπερίτρεπτος, καὶ
ἀκατάσειστος, ἀπειλαῖς καὶ κολάσεσι, τῶν ἀντικειμέ-
νων, ὠφθης δυναμούμενος, Ἀγίῳ Πνεύματι· ὅθεν κα-
ταισχύνας τον ὄφιν, παρά τοῦ Χριστοῦ ἐκομίσω, στέ-
φος Ἰωάννη το ἀμάραντον.

Ανθος ἐκ Κονίτισης νοητόν, ἐκ δυσώδους ρίζης ἀν-
θήσας, τήν εὐωδίαν Χριστοῦ, μύρον ὡς οὐράνιον,
καὶ ζωοδώρητον, Ἰωάννη δεξάμενος, ὀσμαῖς τῶν σῶν
ἄθλων, πᾶσαν τήν διάνοιαν, πιστῶν ἐπεύφρανας. Ὅθεν

τήν ἁγίαν σου μνήμην, πόθῳ ἐκτελοῦντες μεσίτην, πρὸς Χριστόν θερμόν σε προβαλλόμεθα.

Πόλις Βραχωρίου τό σεπτόν, αἷμά σου ἐδέξατο Μάρτυς, ὑπέρ Χριστοῦ ἐκχυθέν· ἔνθεν τήν ἁγίαν σου, γεραίρει ἄθλησιν, και τὰ θεῖά σου λείψανα, ἡ Προυσιωτίσσης, Ἰωάννη φέρουσα, Μονή ἀγάλλεται· ταῦτα γάρ ἄρτίως φανέντα, πάλαι ἐν αὐτῇ κεκρυμμένα, τόν ἁγιασμόν ἡμῖν παρέχουσι.

Δόξα. Ἦχος α'.

Τῆς ἀληθείας τον θησαυρόν, ἐν πολλῇ συνέσει εὐρών, τῇ τούτου εὐφράνθης χάριτι, Ἰωάννη μακάριε· καί Χριστόν ἐνδυσάμενος, τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ ἠκολούθησας, καί μαρτυρικόν ὑπῆλθες στάδιον, ἀπεριτρέπτῳ καρδίᾳ· ὅθεν ἐν σοί ἠσχύνθη, ὁ τοῦ ψεύδους ἐργάτης, καί Ἄγγελοι ἐκρότησαν, τούς ἀθλητικούς σου καμάτων· μεθ' ὧν νῦν συναυλιζόμενος, και Χριστοῦ ὄρων τήν λαμπρότητα, αδιαλείπτως πρέσβευε, ὑπέρ τῶν τιμώντων σε.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν Ἁγίων, και τῆς Θεοτόκου, τήν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, και ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

Ἀπόστιχα.**Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.**

Ολος ἀλλοιωθεῖς, τῇ θείᾳ προμηθείᾳ, ἐπέγνωσ τόν
Σωτῆρα, ὦ Ἰωάννη μάκαρ, καί τούτῳ ἠκολούθη-
σας.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...

Κόνιτσα εὐφημεῖ, ὁμοῦ σὺν Βραχωρίῳ, τήν ἄθλη-
σίν σου Μάρτυς· τῆς μέν γάρ γόνος πέλεις, τήν δέ
ἄθλοις ἠγίασας.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Ξίφει ἀποτμηθεῖς, τήν κεφαλὴν προθύμως, Μαρ-
τύρων ταῖς χορείαις, ὦ Ἰωάννη μάρτυς περιφα-
νῶς ἠρίθμησαι.

Δόξα, Τριαδικόν.

Ενα σε τοῦ παντός, Θεόν Τριάς Ἀγία, ὁ Ἰωάννης
ἔγνω, λιπῶν πλάνης τό σκότος, καί ὑπέρ σου ἐν-
ἠθλησε.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίρει τῶν εὐσεβῶν, τό πλήρωμα Παρθένε, τῇ σῇ
ἐπιστάσιᾳ, λαμβάνον καθ' ἐκάστην, ἰσχύν καί
χάριν ἄφθονον.

**Νῦν ἀπολύεις, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ
Μεγάλου Ἑσπερινού, καί Ἀπόλυσις.**

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

**Μετά τόν Προοιμιακόν, τό Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δέ τό Κύριε
ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους στί καί ψάλλομεν τά ἐξῆς Προσό-
μοιοα.**

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Καταυγασθεῖς ἐπιγνώσει τῆς θείας πίστεως, κατέ-
λιπες τόν ζόφον, Ἰωάννη τῆς πλάνης, καί ἄθλοις
μαρτυρίου δοκιμασθεῖς, ὡς χρυσίον πολύτιμον, μαρ-
τυρικῶς ἐδοξάσθης παρά Χριστοῦ, ἀφθαρσίας διαδή-
ματι.

Απεριτρέπτω καρδία μάκαρ ὑπέμεινας, τάς τῶν
ἀντικειμένων, ἀπειλάς καί βασάνους, καί ὄφθης
Νεομάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, Ἰωάννη περίδοξος, τῇ συμμα-
χία τῇ θεία καταβαλόν, τῶν ἀνόμων τά φρυάγματα.

Κόνιτσα χαίρει βλαστόν σε θεῖον κατέχουσα, καί ἡ
τοῦ Βραχωρίου, μακαρίζει σε πόλις, ἰδοῦσά σου
τήν ἄθλησιν τήν στερράν, Ἰωάννη μακάριε. Ἀλλ' ἀμ-
φοτέραις ἐξαίτει παρά Χριστοῦ, εὐπραγίαν τε καί
ἔλεος.

Προσόμοια ἕτερα.

ᾠχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ως ἐπέγνωσ τόν Κύριον, εὐθυτάτη καρδία σου, σπόρον ὑποδέδεξαι τόν οὐράνιον, καί γεωργία τοῦ κρείττονος, ἐξήνεγκας Ἁγιε, μαρτυρίου τούς καρπούς, ὡς ἀθλήσας στερρότατα, θείῳ ἔρωτι· διά τοῦτο ἀξίως ἐδοξάσθης, Ἰωάννη Νεομάρτυς, ὡς Ἀθλητῆς ἐνθεώτατος.

Απτοήτως εἰσέδραμες, μαρτυρίου τό στάδιον, ἀφειδήσας Ἁγιε πάσης σχέσεως, τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ὡς ἄσαρκος, καί πόνων τοῦ σώματος, καί δεσμῶν τε καί εἴρκτῆς, μηδαμῶς λογισάμενος, τό ἐπίπονον, καί ἀθλήσας νομίμως Ἰωάννη, τῶν Μαρτύρων τῆς εὐκλείας, περιφανῶς κατηξίωσαι.

Ταῖς ροαῖς τῶν αἱμάτων σου, Βραχωρίου ἠγίασας, πόλιν τήν γεραίρουσαν τούς ἀγῶνάς σου, καί Προυσιώτισσαν εὐφρανας, τῶν θείων λειψάνων σου, τῇ εὐρέσει ἀληθῶς, μεθ' ὧν Ἁγιε Κόνιτσαν, τήν πατρίδα σου, καυχωμένην τῇ θείᾳ σου ἀθλήσει, Ἰωάννη Νεομάρτυς, σκέπε ἀπαύστως καί φύλαττε.

Δόξα. ᾠχος πλ.β'.

Σήμερον ἡ τοῦ Νεομάρτυρος Ἰωάννου μνήμη, ὡς ἀστήρ ἀρτιφανῆς, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπέφανε, τούς πιστούς καταυγάζουσα· ὡς υἱός γάρ φωτός, ἐκ σκότους ἀγνωσίας ἐκλάμπας, λύει τήν νύκτα τῶν παθῶν, καί πρός φῶς τῶν θείων ἐντολῶν, ἰθύνει τούς βοῶντας·

Χαίροις ὁ τῆς πλάνης ρήξας τὰ δεσμά, καί τῆς ἐν Χριστῷ ἀναγεννήσεως, ἐνδυσάμενος τήν χάριν· χαίροις ὁ τῶν γηίνων ὑπεραρθείς, καί θεολήπτω καρδία ἀθλητικὴν ἐπιδειξάμενος ἔνστασιν· χαίροις Κονίτισης ἀγλαΐσμα, Βραχωρίου θεῖον κλέος, καί ἀμφοτέρων πρεσβευτῆς, πρὸς Χριστόν θερμότατος, ᾧ ἀπαύστως πρέσβευε, Νεομάρτυς τρισμάκαρ, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καί νῦν. Ὁ αὐτός.

Τίς μή μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε, τίς μή ἀνυμνήσει σου τόν ἀλόχευτον τόκον; Ὁ γάρ ἀχρόνως ἐκ Πατρός, ἐκλάμπας Υἱός μονογενής, ὁ αὐτός ἐκ σοῦ τῆς Ἄγνης προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεός ὑπάρχων, καί φύσει γενόμενος, ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτόν ἰκέτευε, σεμνή παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρόν. τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καί τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ' 9 - 14)

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καί συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; Ἡ τά ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστά ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καί δικαιωθήτωσαν καί εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καί ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καί ὁ Παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καί πιστεύσητε, καί συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός καί

μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός καί οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καί ἔσωσα, ὠνείδισα καί οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοί μάρτυρες καί ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι καί οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω καί τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1 - 9)

Δικαίων ψυχαί ἐν χειρί Θεοῦ καί οὐ μή ἄψηται αὐτῶν βάνος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καί ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν καί ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καί γάρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐάν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καί ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέειρασεν αὐτούς καί εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσόν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς καί ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καί ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καί ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καί κρατήσουσι λαῶν καί βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν συνήσουσιν ἀλήθειαν καί οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καί ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ καί ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε' 15 - 23 στ' 1 - 3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καί ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν καί ἡ φροντίς αὐτῶν παρά Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τό βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καί τό διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρός Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς καί τῷ

βραχιόνι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τόν ζῆλον αὐτοῦ καί ὀπλοποιήσει τήν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην· καί περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὀσιότητα· ὀξυνεῖ δέ ἀπότομον ὄργην εἰς ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπί τούς παράφρονας· πορεύονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν καί ὡς ἀπό εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπί σκοπόν ἀλοῦνται, καί ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοί δέ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καί ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καί ἐρημώσει πᾶσαν τήν γῆν ἀνομία, καί ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καί σύνετε· μάθετε δικασταί περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καί γεγαυρωμένοι ἐπί ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρά Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καί ἡ δυναστεία παρά Ὑψίστου.

Εἰς τήν Λιτήν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ τῆς Κονίτισης πόλις, λαμπруνομένη τῇ χάριτι, Ἰωάννου τοῦ νέου Ἀθλητοῦ· ἐκ σοῦ γάρ ἀνεφύη, καί λοιμῶν τήν καθέδραν, κατὰ Δαβίδ καταλιπών, ἐν νόμῳ Κυρίου ἐπορεύθη, ἀλλοιωθεῖς θείῳ Πνεύματι· καί τήν θείαν κλῆσιν, ἀθλητικάῖς ἀριστείαις δοξάσας, μαρτυρικῆς μετέσχε λαμπρότητος· διό καί τό Βραχώριον, ὡς ἐν τούτῳ ἀθλήσαντος, εἰς κοινήν εὐφροσύνην συγκάλεσον, τῷ Ἀθλοθέτῃ ὁμοφώνως βοῆσαι· Κύριε δόξα σοι.